Lieta Nr. A42647009
(A2733-10/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010. gada 22. jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I. Kaļiņina,

piedaloties pieteicējam *M.N.*,

2010. gada 14. jūnijā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.N.* pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2008. gada 16. decembra lēmuma Nr. D57/10-6/2959 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008. gada 29. novembrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. D57 107047814 (turpmāk arī – protokols-paziņojums, lietas 34. lapa) par to, ka 2008. gada 29. novembrī plkst. 10.35 transportlīdzeklis *Subaru*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie */adrese/* nama 522. ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi neievērojot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 136.3. apakšpunkta prasības. Par minēto pārkāpumu administratīvā atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 12. punktā.

[1.2] Transportlīdzekļa vadītājs *M.N.* (turpmāk arī – pieteicējs) protokolā-paziņojumā pieņemto lēmumu [ar kuru uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā] apstrīdēja Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšniekam (lietas 27. lapa).

[1.3] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) priekšnieks, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, 2008. gada 16. decembrī pieņēma lēmumu Nr. D57/10-6/2959 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektores 2008. gada 29. novembra lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma Nr. D57 107047814 piemērošanu. Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs pārkāpis arī CSN 155. punktu (lietas 31. – 33. lapa).

[2] 2009. gada 22. janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kas pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

Pieteicējs norāda, ka Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas centra apsaimniekotājs" tām personām, kuru dzīvesvieta ir */adrese/*, uz katru dzīvokli izsniedza divas atļaujas automašīnu iebraukšanai un stāvvietai mājas pagalmā. Pieteicējam pieder trīs automašīnas, ar kurām viņš periodiski brauc, bet atļaujas ir tikai divas. Sētnieks katrā dzīvoklī veica aptauju, lai noskaidrotu, kurām mašīnām nepieciešamas atļaujas. Par iespēju saņemt atļauju, kurā nebūtu norādīta automašīnas marka un valsts numura zīme, nekāda informācija netika sniegta.

Pieteicējs ir Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 2. biroja 3. nodaļas inspektors. Tā kā pieteicējs ir operatīvais darbinieks, tad viņš izmanto gan savas, gan dienesta, gan arī draugu automašīnas. Vakaros, naktī vai brīvdienās pēc darba pieteicējam nav iespējas katru reizi mainīt atļaujas automašīnām, ar kurām pieteicējs brauc un kuras tiek novietotas dzīvojamās mājas pagalmā. Turklāt pagalmā pieteicējs novieto tikai vienu automašīnu.

2008. gada 28. novembra vakarā pieteicējs ir izmantojis automašīnu, lai veiktu operatīvo darbību pasākumus dienesta nepieciešamības dēļ, pēc kā automašīnu novietojis pagalmā. Pieteicējs apzinājies, ka viņam var uzlikt sodu par automašīnas novietošanu, tāpēc viņš izdrukājis vienkāršu papīra lapu, uz kuras rakstīts „speciāla atļauja", un novietojis to zem priekšējā vējstikla.

/adrese/, ir pieteicēja faktiskā un deklarētā dzīvesvieta kopš dzimšanas, un viņš vēlas novietot gan personīgās, gan sev nepiederošās automašīnas dzīvojamās mājas pagalmā, kur tās var redzēt pa logu. To, ka uz katru dzīvokli izsniedz divas atļaujas, kurās norādīta automašīnas marka un valsts numura zīme, pieteicējam rada vairākas problēmas un materiālos zaudējumus. Tādēļ pieteicējs, nomainot atļauju uz 2009. gadu, pieprasījis atļauju bez norādītas automašīnas markas un valsts numura zīmes, uz kuras ir uzraksts „viesu", kas arī tikusi izsniegta.

[3] 2009. gada 9. martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums par pieteikumu (lietas 26. lapa). Atbildētājs pieteikumu neatzīst, paskaidrojot turpmāk minēto.

Atbilstoši CSN 298.16. apakšpunktam 522. ceļa zīme nosaka stāvēšanas aizliegumu uz visiem ceļiem attiecīgajā teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar šo zīmi. Savukārt CSN 307. punkts paredz, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību. No minētajām normām izriet, ka 522. ceļa zīme kopā ar 842. papildzīmi nosaka, ka attiecīgo ceļa zīmju darbības zonā drīkst novietot stāvēšanai tikai tās automašīnas, kurām ir piešķirta attiecīgā atļauja. Lai persona izmantotu sev piešķirtās tiesības, tai ir jādara zināms savs nodoms un jāveic aktīvas darbības savu tiesību izlietošanā. No lietas materiālos esošajiem pierādījumiem redzams, ka transportlīdzeklim nebija zem priekšējā stikla novietota atļauja, līdz ar ko transportlīdzekļa vadītājs nav vēlējies izmantot sev piešķirtās tiesības, ja tādas bija piešķirtas.

Tā kā pieteicējs nebija ievērojis 522. ceļa zīmes prasības, tad atbildētājam, konstatējot attiecīgo faktu, bija jāizdod obligātais administratīvais akts par vainīgās personas saukšanu pie administratīvās atbildības. Piemērotā soda izvērtēšanai nav nozīmes, jo likumdevējs ir izvērtējis sabiedrības labumu kopsakarā ar indivīda tiesībām un noteicis konkrētu piemērojamo sodu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja prasību, balstoties uz pieteikumā ietverto pamatojumu.

Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās, tiesā saņemts lūgums izskatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Izvērtējot lietā esošos materiālus un uzklausot pieteicēja viedokli, tiesa secina, ka nav pamata atlikt lietas izskatīšanu iestādes pārstāvja neierašanās dēļ.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, iepazinusies ar administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, atzīst, ka pieteicēja pieteikums ir pamatots.

[6] Ar Lēmumu noslēdzies administratīvais process iestādē. Tā rezultātā pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, uzliekot pieteicējam naudas sodu Ls 30 apmērā, pamatojoties uz LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12. punktu.

[7] Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izdarīšanas laikā.

[8] Pārsūdzētais Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 136.3. apakšpunktu un 155. punktu.

CSN 136.3. apakšpunkts noteic, ka aizliegts stāvēt 327. ceļa zīmes darbības zonā un – attiecīgi nepāra vai pāra datumos – 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522. ceļa zīmi.

Savukārt CSN 155. punkts paredz, ka transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, – transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu.

Savukārt LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12. punkta norma, saskaņā ar kuru pieteicējs konkrētajā gadījumā saukts pie administratīvās atbildības, noteic, ka par stāvēšanu 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522. ceļa zīmi uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs novietojis transportlīdzekli *Subaru*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai */adrese/* nama pagalmā 522. ceļa zīmes, ar papildu zīmi „Izņemot ar RP SIA „RCA" [Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas centra apsaimniekotājs"] atļaujām", darbības zonā.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs izskatāmajā gadījumā pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[10] Transportlīdzekļa Subaru, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, novietojums 2008. gada 29. novembrī pulksten 10.32 */adrese/* nama pagalmā fiksēts lietas materiāliem pievienotajās fotogrāfijās (lietas 35. lapa), kas uzskatāmas par pierādījumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši LAPK 243. pantam.

[11] Kā izriet no lietas materiāliem pievienotās Atļaujas Nr. 143 (lietas 8. lapa), pieteicējam kā 15. dzīvokļa iedzīvotājam bija dota atļauja novietot stāvēšanai */adrese/*, transportlīdzekli *Mercedes*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, līdz 2009. gada 1. janvārim.

Taču 2008. gada 29. novembrī pulksten 10.32 pieteicējs stāvēšanai bija novietojis citu transportlīdzekli, kuru viņš izmanto dienesta vajadzībām. Tas izriet no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes kriminālpolicijas pārvaldes 2. biroja 3. nodaļas priekšnieka 2010. gada 28. maija vēstulē Nr. 20/10/3-22867 sniegtās informācijas (lietas 43. lapa).

No */adrese/,* esošajai 522. ceļa zīmei pievienotās papildu zīmes tiesa konstatē, ka šajā teritorijā zināmi satiksmes ierobežojumi noteikti ar Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas centra apsaimniekotājs" izstrādāto kārtību, kas saistīta ar minētā nama apsaimniekošanu. Tiesa atzīst, ka šāda kārtība ir noteikta norādītā nama iedzīvotāju interesēs un pēc būtības attiecināma uz privāto tiesību jomu.

Atbilstoši LAPK 9. panta pirmajā daļā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs kā nama */adrese/,* 15. dzīvokļa iedzīvotājs, kuram bija dota atļauja novietot konkrētu transportlīdzekli stāvēšanai minētā nama pagalmā, izskatāmajā gadījumā nav apdraudējis nevienu no LAPK 9. panta pirmajā daļā noteiktajiem objektiem, līdz ar to viņa darbībās nav saskatāms LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punkta administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[12] Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicējam nepamatoti inkriminēts CSN 136.3. apakšpunktā norādītais pārkāpums, secīgi – pieteicējs nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punkta.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 3. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *M.N.* [personas kods */personas kods/*] pieteikumu.

Atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2008. gada 16. decembra lēmumu Nr. D57/10-6/2959 [protokols-paziņojums Nr. D57 107047814] un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina